

## Hồi thứ 62

### Tăng Tắt Trung dâng biểu cùng Thiên tử Trần Hoảng Mưu sáng trí biết anh hùng

Lúc ấy Mã Hùng nổi giận ý muốn giết phút Tạ Á Phúc cho rồi, xảy có Bạch Mi đạo nhân chạy tới cản ra rồi nói với Mã Hùng rằng:

- Con đừng giết nó làm gì, để thầy nói lại ít lời cho nó nghe.

Tạ Á Phúc đương nằm giữa đất nghe mấy lời của Bạch Mi nói đó thì nghĩ là Bạch Mi đạo nhân bèn lật đật ngóc cổ lên xem, thấy quả là Bạch Mi đạo nhân, thì nổi giận mà rằng:

- Bạch Mi đạo nhân, vả ông với thầy tôi là người đồng đạo, lẽ thì mọi việc đều phải thương nhau nể nhau mới phải, có sao ông lại chẳng kể đến ai, để cho học trò của ông đi giết anh em tôi, lại thêm đánh tôi ra thân thể này. Bây giờ ông muốn nói gì thì nói phút đi cho tôi nghe thử.

Bạch Mi đạo nhân nói:

- Việc này bởi nơi thầy của nhà ngươi là Chí Thiện thiên sư không biết phải quấy, cứ theo binh vực một đũa đồ đệ hung hăng, cho nên nó mới ỷ thế mạnh, tàn hại thương sinh không biết bao nhiêu, ấy có phải là lỗi thầy của nhà ngươi làm lếu chẳng ? Như vậy thầy của nhà ngươi còn chưa biết lỗi, cho nên mới sai nhà ngươi và Đồng Thiên Cân đến đây báo thù cho thằng Hồ Huệ Càng làm cho đến nỗi chết thêm một mạng Đồng Thiên Cân nữa, còn mạng nhà ngươi hôm nay sống thác tại tay đồ đệ của ta, nhưng ta thấy ngươi đã ra thân phế nhân thì không nỡ để cho nó giết. Bây giờ tuy ngươi bị bệnh, lòng còn gây dữ được nữa mặc lòng nhưng cũng còn có thể trở về Phúc Kiến được. Vậy ngươi phải lần hồi trở lại Thiếu Lâm tự, được có thừa lại với thầy ngươi, khiến và phải hồi tâm tự tĩnh, từ rày về sau xét lỗi ăn năn, cảm nhứt bọn đồ đệ, đừng để cho nó ngang trái như vậy nữa, thì ta cũng bằng lòng dung chế, chẳng nhớ lỗi trước làm gì; như và không biết ăn năn, mong lòng gây dữ với ta thì bảo và định ngày nào cho chắc, hoặc và đến đây giao chiến với ta, hoặc là ta đến Phúc Kiến thì ta cũng chịu, chừng ấy hai đảng tỷ thí với nhau, nếu và thắng ta được, thì ta tôn và làm thầy, còn như và thắng ta không được, thì ta giết và được trừ mối hại cho bá tính, cùng rửa mối thù cho nhân dân. Vậy ngươi mau mau đi về nói lại, khiến và toan liệu thế nào thì phải trả lời cho ta rõ.

Tạ Á Phúc nghe bấy nhiêu lời, lòng giận hết sức, ý muốn đứng dậy đánh chết Bạch Mi đạo nhân cho đã nư giận, song le ý muốn thì có, sức mạnh thì không vì bị Mã Hùng đâm bốn chỗ nghiêm, đã thành phế nhân, cựa quậy không nổi, cho nên trợn mắt lườm lườm nói với Bạch Mi đạo nhân rằng:

- Bớ Bạch Mi đạo nhân, ông đừng nói phách như vậy, tưởng đâu thầy tôi lại sợ ông sao. hễ tôi về Phúc kiến được thỉnh thầy tôi đến đây, xin ông đừng chối và đừng trốn.

Bạch Mi đạo nhân nói:

- Nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, lời ta nói ra dầu phải dầu quấy cũng không thêm chối. Người hãy trở về nói lại với thầy người, ta cứ ở đây chờ ngày giao chiến, chớ ta không trốn đâu mà người phòng sợ.

Nói rồi đi với Mã Hùng, Cao Tấn Trung và Phương Khôi trở lại tăng phòng.

Tạ Á Phúc thấy thầy trò Bạch Mi đạo nhân đã trở lại tăng phòng rồi, thì lần hỏi chổi dậy gượng gạo đi nhúc nhắc ra cửa chùa, đẩy mặt che mây trở lại khách điểm, tính trả tiền phòng cây tiểu nhị thuê giùm một chiếc đồ, rồi nội ngày ấy hỏi thủy thủ đem đồ hành lý xuống đồ trở về Phúc Kiến.

Lúc ấy bọn Trung quân thấy Tạ Á Phúc đã ra thân thể như vậy, lại thêm có lời Bạch Mi đạo nhân khiến về Phúc Kiến, cho nên không dám cản trở, làm thỉnh để cho Tạ Á Phúc đi.

Bạch Mi đạo nhân trở lại tăng phòng nói với Cao Tấn Trung rằng:

- Mi phải đến dinh Tuần phủ tỏ thuật các việc giết thẳng Thiên Cân và đánh Tạ Á Phúc ra phế nhân cho người nghe. Rồi lại thưa cho người hay rằng: Ta đã có nhắn Chí Thiện thiền sư khiến va đến đây giao chiến, nhưng ý ta chắc định và không dám đến, chắc ta qua đó mà thôi. Vì vậy cho nên ta tính phải qua Phúc Kiến một phen, được trừ hết bọn Thiếu Lâm tự, thì bá tính mới được bình an. Bây giờ ta còn chờ cho Ngũ Mai đại sư và Phùng Đạo Đức đến đây rồi sẽ nhập đoàn đi một lượt. Người phải xin người dâng biểu tâu với trào đình, xin trào đình chọn thêm vài người lương tướng đến tại Phúc Kiến trợ chiến, kéo bọn Thiếu Lâm tự đông lắm, e khi cự địch không lại Cao Trung vâng lời ra đi.

Còn các Trung quân và quân sĩ cũng từ giã Bạch Mi đạo nhân, Mã Hùng và Phương Khôi mà về hết.

Cao Tấn Trung về đến dinh, ra mắt quan Tuần phủ tỏ bày các việc đã giết Đồng Thiên Cân và đánh Tạ Á Phúc ra phế nhân cho quan Tuần phủ nghe, rồi lại tỏ ý Bạch Mi đạo nhân xin quan Tuần phủ dâng biểu.

Quan Tuần phủ rất mừng, hỏi quân dọn tiệc thết đãi Cao Tấn Trung, lại có thưởng riêng vàng bạc là khác.

Mãn tiệc rồi, Cao Tấn Trung từ giã ra về, quan Tuần phủ lại dặn nói với Mã Hùng khiến phải ráng sức cho lắm thì ngày sau ắt cũng được thưởng.

Cao Tấn Trung dạ dạ lui ra.

Rồi đó Tăng Tất Trung làm một đạo biểu chương sai người về dâng cho trào đình xin chọn thêm vài người võ người võ tướng cho anh dũng được có giúp Bạch Mi đạo nhân trừ bọn Thiếu Lâm tự.

Còn Cao Tấn Trung về đến sở tuần phòng rồi thì sai người đi mời Mã Hùng tới đó thuật rõ các lời của Tăng Tất Trung cho Mã Hùng nghe. Rồi lại dọn tiệc thết đãi Mã Hùng.

Măn tiệc rồi Mã Hùng từ giã trở lại Tây Thiên tự.

Nói về Trần Hoảng Mưu tiếp được biểu chương của Tăng Tất Trung thì muốn hội bá quan mà thương nghị, kể thấy Lưu Dung bước vào, Trần Hoảng Mưu lật đặt mời ngồi.

Thết trà xong rồi, Lưu Dung nói với Trần Hoảng Mưu rằng:

- Tháng trước Thiên tử ở phủ Gia Hưng, thuộc tỉnh Tích Giang có được hai người võ tướng, một người tên là Bạch Long, một người tên là Hồng Phúc. Thiên tử sai hai người ấy đem tờ thánh chỉ về Kinh mà giáo cho anh em mình. Trong tờ thánh chỉ thiên tử dạy mình phải dùng hai người ấy, người lại có dặn phải cho Bạch Long làm chức Tổng binh, Hồng Phúc làm chức Đô ti.

Trần Hoảng Mưu nghe nói rất mừng, bèn trao tờ biểu chương của Tăng Tất Trung cho Lưu Dung xem. Rồi lại nói với Lưu Dung rằng:

- Nay cũng thời may có hai người ấy mới tới thì anh em ta cũng nên sai hai người ấy tới Quảng Đông, được cho Tăng Tất Trung sai khiến.

Lưu Dung khen phải bèn sai người ra kêu Bạch Long, và Hồng Phúc vào đó tỏ bày các việc và trao tờ biểu chương của Tăng Tất Trung cho hai người ấy xem. Rồi lại làm một phong thơ giao cho hai người ấy khiến phải lập tức thẳng tới Quảng Đông trao lại cho Tăng Tất Trung.

Hai người ấy vâng lời lãnh thơ ra đi.

Đi đã nửa tháng mới tới Quảng Đông vào dinh Tuần phủ dâng thơ ấy cho Tăng Tất Trung.

Tăng Tất Trung xem thơ ấy rồi, lại nhận diện mạo hai người ấy một hồi xem thấy hai người diện mạo khôi ngô, thân thể cường tráng, thì có ý khen thầm, bèn tỏ thuật các việc Hồ Huệ Càng ý mạnh ngang tàng và Bạch Mi đạo nhân toan phá Thiếu Lâm tự cho hai người ấy nghe, rồi lại nói với hai người ấy rằng:

- Nhị vị đã đến đây thì phải tận tâm kiệt lực, trừ khử bọn Thiếu Lâm tự mà đền ơn tri ngộ của Thiên tử.

Bạch Long, Hồng Phúc đều thưa rằng:

- Đại nhân đã dạy như vậy, lẽ nào tôi không tận tâm kiệt lực được đền ơn cho nước, trừ hại cho dân, song không biết đại nhân đã định ngày đi hay chưa ?

Tăng Tất Trung nói:

- Hãy chờ Thiếu Lâm tự gửi thơ qua đây, tôi sẽ định ngày đi mới được, nhị vị ở đây chờ đợi ít ngày.

Bạch Long và Hồng Phúc dạ dạ vâng lời.

Tăng Tắt Trung sai người dắt hai người ấy đến sở tuần phòng ở chung với Cao Tấn Trung.

Lúc ấy Cao Tấn Trung đã hay hai người ấy tới dinh Tuần phủ, đến chừng nghe báo có hai người ấy tới viếng, thì lật đật chạy ra rước vào, mời ngồi thết trà xong rồi thì Bạch Long, Hồng Phúc hỏi lại sự tích Hồ Huệ Càng.

Cao Tấn Trung tỏ thật các việc Hồ Huệ Càng ỷ mạnh làm ngang, Chí Thiện thiên sư bình vực đồ đệ, sai người báo thù cho hai người ấy nghe.

Hai người ấy nói:

- Sự thể như vậy nếu không lấy phép mà trừ thì bá tính thọ hại chẳng ít, khi nầy quan Tuần phủ có kể các việc tội lỗi của Hồ Huệ Càng lại có khen ngợi công cán của Cao huynh mà rằng:

- Nếu không có Cao huynh trừ được Hồ Huệ Càng thì chẳng những một nhà Phương Khôi bị thác oan mà thôi, mà lại bá tính nơi Quảng Đông còn bị thác oan nhiều nữa. Trách thay ! Chí Thiện thiên sư là người cao niên lại mình đoán, cứ sao không biết kìm chế đồ đệ của mình, để cho Hồ Huệ Càng ỷ mình hại dân như vậy, lại còn sai người báo thù, thật là quấy lắm.

Bèn hỏi Cao Tấn Trung rằng:

- Vậy chớ Bạch Mi đạo nhân còn ngụ chỗ nào, xin Cao huynh nói cho tôi rõ.

Tấn Trung nói:

- Thầy tôi đang ngụ nơi Tây Thiên tự.

Bạch Long, Hồng Phúc đều nói:

- Để mai anh em tôi đến đó viếng người, được cho tôn người làm thầy mà xin truyền dạy tâm pháp.

Cao Tấn Trung nói:

- Nhị vị muốn tính như vậy để tôi dắt đến ra mắt thầy tôi, được cho nhị vị nói trước, rồi chờ ngày sau đẹp được bọn Thiểu Lâm thì sẽ ra sức luyện tập.

Bèn dọn tiệc thết đãi hai người ấy.